

OSNUTEK PROGRAMA Komunistične partije Jugoslavije

SKLEP CENTRALNEGA KOMITEJA KOMUNISTIČNE PARTIJE JUGOSLAVIJE

3. vestranska pomoč — tako preko zveznih organov kakor tudi neposredno — gospodarsko bolj razviti republik manj razviti republikam, da bi se zaostalost teh čim hitreje likvidirala;

4. vztrajen in nepomirljiv boj proti vsakršnim poizkusom rušenja in slabitve enokopavnosti, bratstva in enotnosti narodov Jugoslavije kot proti eni izmed največjih nevarnosti za neodvisnost in svobodo naših narodov, kakor tudi za enotnost delovnega ljudstva in obstoj njegove države;

5. vztrajen boj za izkoreninjenje buržoaznega nacionalizma, sovinitizma, podcenjevanja drugih narodov — njihove zgodovine, kulture, njihovih sposobnosti in zaslug kot ene izmed največjih ovir, ki jih razbiti ostanki reakcije ali njihova ideologija postavljajo na pot zblizljanja delovnih ljudi in narodov naše države;

6. zagotovitev vseh materialnih in drugih pogojev za neoviran razvoj kultur posameznih narodov Jugoslavije — nacionalnih po obliki, a socialističnih po vsebini;

7. okrepitev in zavarovanje obstojnosti pravic nacionalnih manjšin, da bi se jim omogočil neoviran nacionalni kulturni razvoj. Brez industrializacije in elektrifikacije dežele si ni mogoče zamisliti uspešnega boja za socializem in zmage nad ostanki kapitalizma v naši državi. Prav ta dva dejstva sta prava tako prvi pogoj za dvig gmoine in kulturne ravni delovnih množic.

Dvig produktivnosti dela z izpopolnjevanjem tehnike in organizacije družbenega dela je eno najvažnejših sredstev za zmago novega družbenega reda. Brez množičnega dvigovanja kadrov je nemogoče industrializirati deželo. Dosežanje socialistične planiranosti je že dalo ogromne rezultate v borbi za razvijanje in krepitev socialističnega sektorja narodnega gospodarstva in za hitrejšo socialistično preobrazbo naše države.

Dosežanje boja za socialistično izgradnjo je pokazal ogromne možnosti razvoja naše dežele in je rodil neslučno ustvarjalno pobudo ter delovni polet množic, zlasti pa delavskega razreda, brez česar bi bilo nemogoče tako naglo obvladati povojno razrušenost in premakniti gospodarsko življenje v smer nagle industrializacije države.

Komunistična partija Jugoslavije sodi, da je treba razvijati vse tesnejše gospodarsko sodelovanje dežel socialističnega gospodarstva, da dosežemo hitrejši in vsestranski gospodarski napredek — tako skupni kakor tudi vsake dežele posebej.

In končno se Komunistična partija Jugoslavije zavzema za mirno, rojstvo gospodarsko sodelovanje Federativne ljudske republike Jugoslavije z vsemi državami, ki žele vzdrževati z njo gospodarske odnose na podlagi enakopravnosti.

Ker ima to stalno pred oči, se bo Partija borila za:

1. vsestransko razvijanje proizvodnih sil države;
2. dosledno izvajanje načela socialističnega planiranja v gospodarstvu;
3. dvigovanje metalurgije in proizvodnje strojev kot osnove industrijskega razvoja in povečanja obrambne sposobnosti države;
4. elektrifikacijo države;
5. razvijanje in pospeševanje rudarstva;
6. razvijanje in pospeševanje kmetijske proizvodnje;
7. dvigovanje vojne industrije;
8. dvigovanje industrije kmetijskih strojev in orodij;
9. vzporedno s težko industrijo za razvijanje lahke industrije (industrije široke potrošnje);
10. dvigovanje kadrov, potrebnih za industrializacijo države;
11. razvijanje socialistične trgovine, razvijanje široke mreže delavsko-narodnega potrošniškega združništva, dvigovanje kadrov za socialistično trgovino zaradi pravilnega oskrbovanja prebivalstva in normalnega dela socialistične industrije;
12. stalno povečanje proizvodnje in dvigovanje proizvodnosti dela (tehnično izpopolnjevanje organizacije dela, delovne norme, stalna štednja in zniževanje stroškov proizvodnje, socialistično tekmovanje, skladni plani, prostovoljna dela, plani ljudske fronte, udarništvo, racionalizatorstvo, novatorstvo, delovna disciplina itd.).

Temeljiti dvig kmetijstva, brez česar ga nemogoče delo in razvoj industrije, kakor tudi normalno preskrbovanje delavcev, namenečevanje in delovnih ljudi sploh z življenjskimi sredstvi, je neostvarljiv brez socialistične preobrazbe kmetijstva.

Socialistična preobrazba kmetijstva je edina pot in način, da se delovni kmetje končno rešijo kapitalistične izkoriščenosti ter siromastine in propadanja in da se jim ustvarijo pogoji za vsestranski gmoine in kulturni razvoj.

Sredstva in organizacijske oblike socialistične preobrazbe kmetijstva so predvsem razvijanje kmetijskega združništva od njegovih najnižjih do najvišjih oblik ter krepitev socialističnega sektorja v kmetijstvu.

To je pot postopne krepitve zadružne lastnine proizvajalnih sredstev; to je pot, na kateri se bodo naši delovni kmetje na svojih lastnih izkušnjah prepričali o prednosti velike zadružne kmetijske proizvodnje z visoko tehniko pred malim individualnim gospodarstvom z zaostalim delovnim orodjem. Komunistična partija Jugoslavije naglašja pri tem, da se tako organiziranje delovnih kmetov v zadruge kakor tudi sam nadaljnji razvoj teh združg ki visjim oblikam mora izvajati izključno na podlagi prostovoljnosti in zavestne odločitve delovnih kmetov samih. Vsako umetno vsiljevanje ali administrativni pritisk bi samo zaviral in motil proces socialistične preobrazbe vasi ter slabil zvezo delavca in kmeta.

In končno, dvigovanje in socialistična preobrazba našega kmetijstva se ne more izvršiti v zadovoljivem tempu brez začasnega prepora znatnih finančnih sredstev iz dohodkov socialistične industrije v kmetijstvo. Ta sredstva se morajo vsajati v kmetijstvo predvsem preko združg — s krepitvijo zadružnega sektorja in preko državnega sektorja v kmetijstvu — z dvigovanjem krepitvijo in razširjanjem mreže državnih kmetijskih posestev, ki predstavljajo zelo važen člen v socialistični preobrazbi kmetijstva. Toda hkrati je potrebno, da se znaten del teh sredstev izkoristi za neposredno pomoč malemu in srednjemu kmetu za dvig njegovega gospodarstva.

Vzporedno s socialistično preobrazbo kmetijstva mora iti tudi kulturno dvigovanje vasi, ki je svoje strani v naših pogojih pospešuje tudi samo socialistična preobrazba kmetijstva.

Za dosego socialistične preobrazbe kmetijstva in za kulturni dvig vasi si Komunistična partija Jugoslavije postavlja kot naloge naslednje:

1. vestranska pomoč in razvijanje kmetijskega združništva od njegovih najnižjih oblik (navadnoprodnjane zadruge) do najvišjih oblik (delovne zadruge);
2. izdatna finančna pomoč države kmetijstvu za izgradnjo zadružnih objektov, za nabavo zadružnih strojev in drugih sredstev kmetijske proizvodnje, živinorejskega fonda in temu podobno;
3. povečanje površin zadružne zemlje;
4. zagotovitev strogega izpolnjevanja načela prostovoljnosti pri vstopanju delovnih kmetov v zadruge, zlasti pa v delovne zadruge, pri čemer je treba upoštevati tudi posebnosti posameznih krajev;
5. pomoč kmetijskim združg na agronomski in strokovno delovno silo;
6. onemogočanje trgovine in spekulacije z zemljo;
7. pospeševanje in razširjanje državnih kmetijskih posestev;
8. vestranska pomoč malim in srednjim kmetom za dvigovanje dohodkov njihovih gospodarstev;
9. likvidacija selotne zaostalosti pasivnih krajev in njihova spremenitev v gospodarsko aktivne;
10. dvigovanje donosa kmetijske proizvodnje;
11. melioracija zemljišč in razširjanje obdelovalnih površin;
12. organizacija in razvijanje zdravstvene službe na vasi;
13. dvigovanje in organizacija združnih domov, domov kulture, čitalnic, kinematografov in drugih kulturnih ustanov.

Okrepitve in izpopolnjevanje Jugoslovanske armade

Jugoslovanska armada je zrasla iz ljudske vstaje, ki jo je

(Se nadaljuje.)

TRI SOVJETSKÉ BALETNE PLESALKE PRED NASTOPOM NA ODRU.

DA VEČ KOT JE PODREVIHAR

ZGRADIMO

TVOJ POMORE DAR

PREJŠNJI ZNESEK . . . 742.481
N. J. 1.000
SOSEDE POK. EL. PER-
TOTOVE 400
KUHAER JOZEF 500
VALERILJA JEJCIC 200
VILHAR SRECKO 2.000

SKUPAJ 746.581

(Nadaljevanje objavljanja do-
sedanjih darovalcev sledi).

OPOZORILO. Prispevki v
sklad z zgraditvijo novih zidov
na slovenskem kulturnem po-
gorišču se sprejemajo v ul.
Machiavelli št. 1/1, pri vseh
slovenskih in hrvaških pro-
svetnih društvih na Tržaškem
ozemlju in pri upravi a Primor-
skega dnevnika ul. S. Fran-
cesco št. 20. Za prispevek v
znesku nad 100 lir prejme da-
rovalac časovno potrdilo, na
podlagi katerega pa ČASTNO
PRIZNANICO glasečo se na
njegovo ime.

PAVEL DOLARSKI

Ameriški kontrolorji Grčije so bili neprijetno iznenadeni s pisanjem nekaterih atenskih časopisov o osebnih apanažah kralja Pavla Gluecksburga. On namreč prejme iz ameriških blagajen po 40 tisoč dolarjev na mesec. Eden izmed predstavnikov ameriškega poslanstva v Atenah je izjavil, da je to prišlo na dan zaradi škandalozne indiskrecije enega dobro verjetnega ameriškega visokega funkcionarja. Ta vest pa je vzbudila veliko začudenje tudi v samih krogih monarho-fašistične vlade, kajti ministri doslej niso vedeli, koliko prejemkov dobiva njihov kralj. Skratka, Pavlova mesečna plača je večja od tiste, ki jo prejema Truman, ter celo večja od apanaže angleškega kralja.

F. B. I.

Pred desetimi leti je z ZDA zrasla moč tajne policije imenovane F. B. I., kar pomeni Federal Board of Investigation. V teh 10 letih se je razvila prav po ameriškanskem: leta 1924 je imela 810.133 prstnih odtisov, danes pa jih ima 103 milijone. Prva leta je delala za njo 600 agentov, danes 10 tisoč. Letošnji državni proračun F. B. I. je večji od državnega proračuna od leta 1924 do 1939. Ko so lani vsi uradi znižali svoje izdatke za 23 odstotkov, jih je F. B. I. prav toliko povečala.

Federal Board of Investigation se iz leta v leto razvija in širi svoje delavnost. Ko je prevzela razvedovanje o političnih delavcih ameriških državljanov, je postala njena moč ogromna. Danes se bavi F. B. I. z ugotavljanjem dolgotrajnih državnih uradnikov ZDA, skrbijo za čuvanje tajne atomske energije, nadzirajo tuje in se z vsemi sredstvi borijo proti tistim osebam, ki so osumljene komunizma. F. B. I. hrani v svojih arhivih podatke o milijonih ameriških državljanov.

Od predsednika ZDA pa do zadnjega agenta so vsi vpisani v teh arhivih. Dve skliki, ena v profilu, a druga ena facel. Vsak ima svoj alfabetski vrstni red, eno general Marshall, F. B. I. je dobila neomejeno oblast od vrhovnega sodišča, da ob vsaki uri in povsod lahko izvaja preiskave brez posrednega dovoljenja.

Vsemogočna poročila F. B. I. posloje podpisal J. Edgar Hoover. Zanimivo je življenjske tase pasnega človeka šestdesetih let, ki vladajo Ameriki. Hoover, ki ima danes 63 let, je začel svojo kariero kot čet kriminalne policije. Čez nekaj let je postal eden najmočnejših ljudi ZDA.

Kljub vsemu pa je 103 milijonov beležek tega tajnega arhiva malo pripomoglo in koristilo delu misterija Hooverja, tako nam vsaj govori statistika, ki jih sam naveda. Danes je v Ameriki gangsterstvo močnejše kot kdaj koli, številneje kot taktar, ko je vohi gangsterje al Capone. V letu 1936 je štela Amerika 3.500.000 gangsterjev, leta 1937 4.300.000, a leta 1945 se je ta armada povečala na 6 milijonov, kakor je izjavil sam Hoover na mednarodnem kongresu policijskih šefov.

Poleg vsega pa se je po vojni kriminal, ki po kriminalnem kodexu F. B. I. ni kriminal, Truman je take kriminalce imenoval čorče za mir in demokracijo. To so vojni kuzli, gangsterji perasa, imperialistični grabežljivci, diplomatski rogovileži in drugi F. B. I. pa tako kriminalne ne preganja, temveč jim daje zaščito.

Ne moremo torej reči, da Pavel po svoji preteklosti, svoji praksi in smernici ne odgovarja Trumanu in Marshallovemu načrtu. On je nekdo, se za namizij domar vezal Grčijo v fašistično diktaturo. Danes se mu, kakor vidimo, "business" z grško krvjo bolj izplača, saj 40.000 dolarjev mesečno naj majna vsota. Končno

Jugoslovanski odgovor tovarišu Červenkovi in vsem drugim

Červenkovi in vsem drugim

Če bi bil kdo rekel, da je treba še bolj razvijati politično, državno, kulturne in druge oblike sodelovanja z ZSSR, bi se dalo o tem diskutirati. Ne ravna- njo pa tako, marveč si izmislijo nekaj leninizmu nasprotnega, po- tem pa proti temu polemizirajo.

Ti dve vprašanji (2. in 3.) smo sprožili zaradi naših kritikov, ker so ju sprožili oni.

Tovariš Červenkovi si tudi ko- krat ni mogel kaj, da bi nam kljub jasnemu stališču »Borbe« ne podtaknil, da podcenjujemo vlogo Sovjetske armade. Tovariš Červenkovi pravi: »Samo pre- rano ambiciozni ljudje, ki so za- rudi oholosti izgubili sposobnost trezno gledati na stvari ali pa ki so prišli pod tuj vpliv in prelo- mili z demokracijinim taborom, lahko zanikajo neovrnljivo dej- stvo, da je zmagovalna Sovjetska armada osvobodila Jugoslavijo kakor tudi ostale dežele ljudske demokracije, da so komunistične partije v zvezi z drugimi de- mokratičnimi silami in da čelu njih lahko prišle na oblast samo po zaslugi zmage Sovjetske armade.« In nadalje: »Po njihovi trditvi (t. j. jugoslovanskih voditeljev) je Sovjetska armada vkorakala v že osvobojeno Jugoslavijo.

Če bi bil kdo rekel, da je treba še bolj razvijati politično, državno, kulturne in druge oblike sodelovanja z ZSSR, bi se dalo o tem diskutirati. Ne ravna- njo pa tako, marveč si izmislijo nekaj leninizmu nasprotnega, po- tem pa proti temu polemizirajo.

Ti dve vprašanji (2. in 3.) smo sprožili zaradi naših kritikov, ker so ju sprožili oni.

Tovariš Červenkovi si tudi ko- krat ni mogel kaj, da bi nam kljub jasnemu stališču »Borbe« ne podtaknil, da podcenjujemo vlogo Sovjetske armade. Tovariš Červenkovi pravi: »Samo pre- rano ambiciozni ljudje, ki so za- rudi oholosti izgubili sposobnost trezno gledati na stvari ali pa ki so prišli pod tuj vpliv in prelo- mili z demokracijinim taborom, lahko zanikajo neovrnljivo dej- stvo, da je zmagovalna Sovjetska armada osvobodila Jugoslavijo kakor tudi ostale dežele ljudske demokracije, da so komunistične partije v zvezi z drugimi de- mokratičnimi silami in da čelu njih lahko prišle na oblast samo po zaslugi zmage Sovjetske armade.« In nadalje: »Po njihovi trditvi (t. j. jugoslovanskih voditeljev) je Sovjetska armada vkorakala v že osvobojeno Jugoslavijo.

Če bi bil kdo rekel, da je treba še bolj razvijati politično, državno, kulturne in druge oblike sodelovanja z ZSSR, bi se dalo o tem diskutirati. Ne ravna- njo pa tako, marveč si izmislijo nekaj leninizmu nasprotnega, po- tem pa proti temu polemizirajo.

Ti dve vprašanji (2. in 3.) smo sprožili zaradi naših kritikov, ker so ju sprožili oni.

Tovariš Červenkovi si tudi ko- krat ni mogel kaj, da bi nam kljub jasnemu stališču »Borbe« ne podtaknil, da podcenjujemo vlogo Sovjetske armade. Tovariš Červenkovi pravi: »Samo pre- rano ambiciozni ljudje, ki so za- rudi oholosti izgubili sposobnost trezno gledati na stvari ali pa ki so prišli pod tuj vpliv in prelo- mili z demokracijinim taborom, lahko zanikajo neovrnljivo dej- stvo, da je zmagovalna Sovjetska armada osvobodila Jugoslavijo kakor tudi ostale dežele ljudske demokracije, da so komunistične partije v zvezi z drugimi de- mokratičnimi silami in da čelu njih lahko prišle na oblast samo po zaslugi zmage Sovjetske armade.« In nadalje: »Po njihovi trditvi (t. j. jugoslovanskih voditeljev) je Sovjetska armada vkorakala v že osvobojeno Jugoslavijo.

Če bi bil kdo rekel, da je treba še bolj razvijati politično, državno, kulturne in druge oblike sodelovanja z ZSSR, bi se dalo o tem diskutirati. Ne ravna- njo pa tako, marveč si izmislijo nekaj leninizmu nasprotnega, po- tem pa proti temu polemizirajo.

Ti dve vprašanji (2. in 3.) smo sprožili zaradi naših kritikov, ker so ju sprožili oni.

Tovariš Červenkovi si tudi ko- krat ni mogel kaj, da bi nam kljub jasnemu stališču »Borbe« ne podtaknil, da podcenjujemo vlogo Sovjetske armade. Tovariš Červenkovi pravi: »Samo pre- rano ambiciozni ljudje, ki so za- rudi oholosti izgubili sposobnost trezno gledati na stvari ali pa ki so prišli pod tuj vpliv in prelo- mili z demokracijinim taborom, lahko zanikajo neovrnljivo dej- stvo, da je zmagovalna Sovjetska armada osvobodila Jugoslavijo kakor tudi ostale dežele ljudske demokracije, da so komunistične partije v zvezi z drugimi de- mokratičnimi silami in da čelu njih lahko prišle na oblast samo po zaslugi zmage Sovjetske armade.« In nadalje: »Po njihovi trditvi (t. j. jugoslovanskih voditeljev) je Sovjetska armada vkorakala v že osvobojeno Jugoslavijo.

Če bi bil kdo rekel, da je treba še bolj razvijati politično, državno, kulturne in druge oblike sodelovanja z ZSSR, bi se dalo o tem diskutirati. Ne ravna- njo pa tako, marveč si izmislijo nekaj leninizmu nasprotnega, po- tem pa proti temu polemizirajo.

Ti dve vprašanji (2. in 3.) smo sprožili zaradi naših kritikov, ker so ju sprožili oni.

Tovariš Červenkovi si tudi ko- krat ni mogel kaj, da bi nam kljub jasnemu stališču »Borbe« ne podtaknil, da podcenjujemo vlogo Sovjetske armade. Tovariš Červenkovi pravi: »Samo pre- rano ambiciozni ljudje, ki so za- rudi oholosti izgubili sposobnost trezno gledati na stvari ali pa ki so prišli pod tuj vpliv in prelo- mili z demokracijinim taborom, lahko zanikajo neovrnljivo dej- stvo, da je zmagovalna Sovjetska armada osvobodila Jugoslavijo kakor tudi ostale dežele ljudske demokracije, da so komunistične partije v zvezi z drugimi de- mokratičnimi silami in da čelu njih lahko prišle na oblast samo po zaslugi zmage Sovjetske armade.« In nadalje: »Po njihovi trditvi (t. j. jugoslovanskih voditeljev) je Sovjetska armada vkorakala v že osvobojeno Jugoslavijo.

Če bi bil kdo rekel, da je treba še bolj razvijati politično, državno, kulturne in druge oblike sodelovanja z ZSSR, bi se dalo o tem diskutirati. Ne ravna- njo pa tako, marveč si izmislijo nekaj leninizmu nasprotnega, po- tem pa proti temu polemizirajo.

Ti dve vprašanji (2. in 3.) smo sprožili zaradi naših kritikov, ker so ju sprožili oni.

Tovariš Červenkovi si tudi ko- krat ni mogel kaj, da bi nam kljub jasnemu stališču »Borbe« ne podtaknil, da podcenjujemo vlogo Sovjetske armade. Tovariš Červenkovi pravi: »Samo pre- rano ambiciozni ljudje, ki so za- rudi oholosti izgubili sposobnost trezno gledati na stvari ali pa ki so prišli pod tuj vpliv in prelo- mili z demokracijinim taborom, lahko zanikajo neovrnljivo dej- stvo, da je zmagovalna Sovjetska armada osvobodila Jugoslavijo kakor tudi ostale dežele ljudske demokracije, da so komunistične partije v zvezi z drugimi de- mokratičnimi silami in da čelu njih lahko prišle na oblast samo po zaslugi zmage Sovjetske armade.« In nadalje: »Po njihovi trditvi (t. j. jugoslovanskih voditeljev) je Sovjetska armada vkorakala v že osvobojeno Jugoslavijo.

Če bi bil kdo rekel, da je treba še bolj razvijati politično, državno, kulturne in druge oblike sodelovanja z ZSSR, bi se dalo o tem diskutirati. Ne ravna- njo pa tako, marveč si izmislijo nekaj leninizmu nasprotnega, po- tem pa proti temu polemizirajo.

Ti dve vprašanji (2. in 3.) smo sprožili zaradi naših kritikov, ker so ju sprožili oni.

Tovariš Červenkovi si tudi ko- krat ni mogel kaj, da bi nam kljub jasnemu stališču »Borbe« ne podtaknil, da podcenjujemo vlogo Sovjetske armade. Tovariš Červenkovi pravi: »Samo pre- rano ambiciozni ljudje, ki so za- rudi oholosti izgubili sposobnost trezno gledati na stvari ali pa ki so prišli pod tuj vpliv in prelo- mili z demokracijinim taborom, lahko zanikajo neovrnljivo dej- stvo, da je zmagovalna Sovjetska armada osvobodila Jugoslavijo kakor tudi ostale dežele ljudske demokracije, da so komunistične partije v zvezi z drugimi de- mokratičnimi silami in da čelu njih lahko prišle na oblast samo po zaslugi zmage Sovjetske armade.« In nadalje: »Po njihovi trditvi (t. j. jugoslovanskih voditeljev) je Sovjetska armada vkorakala v že osvobojeno Jugoslavijo.

Če bi bil kdo rekel, da je treba še bolj razvijati politično, državno, kulturne in druge oblike sodelovanja z ZSSR, bi se dalo o tem diskutirati. Ne ravna- njo pa tako, marveč si izmislijo nekaj leninizmu nasprotnega, po- tem pa proti temu polemizirajo.

Ti dve vprašanji (2. in 3.) smo sprožili zaradi naših kritikov, ker so ju sprožili oni.

Tovariš Červenkovi si tudi ko- krat ni mogel kaj, da bi nam kljub jasnemu stališču »Borbe« ne podtaknil, da podcenjujemo vlogo Sovjetske armade. Tovariš Červenkovi pravi: »Samo pre- rano ambiciozni ljudje, ki so za- rudi oholosti izgubili sposobnost trezno gledati na stvari ali pa ki so prišli pod tuj vpliv in prelo- mili z demokracijinim taborom, lahko zanikajo neovrnljivo dej- stvo, da je zmagovalna Sovjetska armada osvobodila Jugoslavijo kakor tudi ostale dežele ljudske demokracije, da so komunistične partije v zvezi z drugimi de- mokratičnimi silami in da čelu njih lahko prišle na oblast samo po zaslugi zmage Sovjetske armade.« In nadalje: »Po njihovi trditvi (t. j. jugoslovanskih voditeljev) je Sovjetska armada vkorakala v že osvobojeno Jugoslavijo.

Če bi bil kdo rekel, da je treba še bolj razvijati politično, državno, kulturne in druge oblike sodelovanja z ZSSR, bi se dalo o tem diskutirati. Ne ravna- njo pa tako, marveč si izmislijo nekaj leninizmu nasprotnega, po- tem pa proti temu polemizirajo.

Ti dve vprašanji (2. in 3.) smo sprožili zaradi naših kritikov, ker so ju sprožili oni.

Tovariš Červenkovi si tudi ko- krat ni mogel kaj, da bi nam kljub jasnemu stališču »Borbe« ne podtaknil, da podcenjujemo vlogo Sovjetske armade. Tovariš Červenkovi pravi: »Samo pre- rano ambiciozni ljudje, ki so za- rudi oholosti izgubili sposobnost trezno gledati na stvari ali pa ki so prišli pod tuj vpliv in prelo- mili z demokracijinim taborom, lahko zanikajo neovrnljivo dej- stvo, da je zmagovalna Sovjetska armada osvobodila Jugoslavijo kakor tudi ostale dežele ljudske demokracije, da so komunistične partije v zvezi z drugimi de- mokratičnimi silami in da čelu njih lahko prišle na oblast samo po zaslugi zmage Sovjetske armade.« In nadalje: »Po njihovi trditvi (t. j. jugoslovanskih voditeljev) je Sovjetska armada vkorakala v že osvobojeno Jugoslavijo.

Če bi bil kdo rekel, da je treba še bolj razvijati politično, državno, kulturne in druge oblike sodelovanja z ZSSR, bi se dalo o tem diskutirati. Ne ravna- njo pa tako, marveč si izmislijo nekaj leninizmu nasprotnega, po- tem pa proti temu polemizirajo.

Ti dve vprašanji (2. in 3.) smo sprožili zaradi naših kritikov, ker so ju sprožili oni.

Tovariš Červenkovi si tudi ko- krat ni mogel kaj, da bi nam kljub jasnemu stališču »Borbe« ne podtaknil, da podcenjujemo vlogo Sovjetske armade. Tovariš Červenkovi pravi: »Samo pre- rano ambiciozni ljudje, ki so za- rudi oholosti izgubili sposobnost trezno gledati na stvari ali pa ki so prišli pod tuj vpliv in prelo- mili z demokracijinim taborom, lahko zanikajo neovrnljivo dej- stvo, da je zmagovalna Sovjetska armada osvobodila Jugoslavijo kakor tudi ostale dežele ljudske demokracije, da so komunistične partije v zvezi z drugimi de- mokratičnimi silami in da čelu njih lahko prišle na oblast samo po zaslugi zmage Sovjetske armade.« In nadalje: »Po njihovi trditvi (t. j. jugoslovanskih voditeljev) je Sovjetska armada vkorakala v že osvobojeno Jugoslavijo.

Če bi bil kdo rekel, da je treba še bolj razvijati politično, državno, kulturne in druge oblike sodelovanja z ZSSR, bi se dalo o tem diskutirati. Ne ravna- njo pa tako, marveč si izmislijo nekaj leninizmu nasprotnega, po- tem pa proti temu polemizirajo.

Ti dve vprašanji (2. in 3.) smo sprožili zaradi naših kritikov, ker so ju sprožili oni.

Tovariš Červenkovi si tudi ko- krat ni mogel kaj, da bi nam kljub jasnemu stališču »Borbe« ne podtaknil, da podcenjujemo vlogo Sovjetske armade. Tovariš Červenkovi pravi: »Samo pre- rano ambiciozni ljudje, ki so za- rudi oholosti izgubili sposobnost trezno gledati na stvari ali pa ki so prišli pod tuj vpliv in prelo- mili z demokracijinim taborom, lahko zanikajo neovrnljivo dej- stvo, da je zmagovalna Sovjetska armada osvobodila Jugoslavijo kakor tudi ostale dežele ljudske demokracije, da so komunistične partije v zvezi z drugimi de- mokratičnimi silami in da čelu njih lahko prišle na oblast samo po zaslugi zmage Sovjetske armade.« In nadalje: »Po njihovi trditvi (t. j. jugoslovanskih voditeljev) je Sovjetska armada vkorakala v že osvobojeno Jugoslavijo.

Če bi bil kdo rekel, da je treba še bolj razvijati politično, državno, kulturne in druge oblike sodelovanja z ZSSR, bi se dalo o tem diskutirati. Ne ravna- njo pa tako, marveč si izmislijo nekaj leninizmu nasprotnega, po- tem pa proti temu polemizirajo.

Ti dve vprašanji (2. in 3.) smo sprožili zaradi naših kritikov, ker so ju sprožili oni.

Tovariš Červenkovi si tudi ko- krat ni mogel kaj, da bi nam kljub jasnemu stališču »Borbe« ne podtaknil, da podcenjujemo vlogo Sovjetske armade. Tovariš Červenkovi pravi: »Samo pre- rano ambiciozni ljudje, ki so za- rudi oholosti izgubili sposobnost trezno gledati na stvari ali pa ki so prišli pod tuj vpliv in prelo- mili z demokracijinim taborom, lahko zanikajo neovrnljivo dej- stvo, da je zmagovalna Sovjetska armada osvobodila Jugoslavijo kakor tudi ostale dežele ljudske demokracije, da so komunistične partije v zvezi z drugimi de- mokratičnimi silami in da čelu njih lahko prišle na oblast samo po zaslugi zmage Sovjetske armade.« In nadalje: »Po njihovi trditvi (t. j. jugoslovanskih voditeljev) je Sovjetska armada vkorakala v že osvobojeno Jugoslavijo.

NA NEDELJSKI PROSLAVI 50-LETNICE PADRSKEGA PROSVETNEGA DRUŠTVA »SLOVAN« JE ZAPEL TUDI PADRSKI PEVSKI ZBOR, KI GA VIDIMO NA SLIKI.

Rako obveščajo zapad o Trstu...

Švicarski listi

V našem mestu je še vedno mnogo ljudi, ki radi vzamejo v roke tuje liste, misleč, da bodo v njih našli kaj posebnega, posebno se, ko gre za mnenje o naših domačih razmerah. Se danes je mnogo nainčev, ki n. pr. slepo verjamejo švicarskim listom, češ, ker so nevtralni, ali pa celo avstrijskim, ker so temeljiti, kakor star avstrijski uradnik.

In kako je v resnici s to nepristranostjo tujega tiska? Zadržimo omeniti poročilo lista «Journal de Genève», kako je na prvomajsko praznik prišlo v Trst vse prebivalstvo jugoslovanskega področja STO-ja (okoli 70.000 ljudi). Danes navajamo poročilo drugega švicarskega lista «Nouvelles de Genève» pod naslovom: «Splošna stavka v Trstu». Listu ga je poslal iz Trsta g.w.

«Splošno stavko so napovedali socialistični in demokratski delavci kot protest, ker ni hotelo vodstvo tedanjih nastopiti proti članom Enotnih sindikatov, ki so prepleli pristaje Delavske zbornice in uničili pohištvo v njihovem prostoru. Ker je vodstvo tedanjih delavcev zavzelo nevtralen stališče proti obema delavskima organizacijama, je omogočilo izvajanje terorja od strani ES. Z.W. dodaja, da je splošna stavka popolnoma uspešna v tovarnah in v mestu — le komunisti niso delili — in zaključuje, da je povzročila, da ima v Trstu premoč Italijanci naklonjeno socialistično delavstvo.

Dopisnik lista, ki pripada državi, v kateri je bilo ladijsko jezik priznan kot enakopraven, ne omenja nič z besedico, da se je med pristajajo ES in Delavske zbornice vnel pretep, ker so člani te zahtevali odstranitve slovenskega jezika iz ladijskega.

Po takšnih poročilih sodi Zgled razmere v Trstu.

Austrijski listi

Dunajski «Die Presse» (nekdanja «Freie Presse») navaja primera ustanovitve avstrijsko-tržaške trgovinske zbornice in avstrijsko-tržaške plovnice družbe v dokaz, da Trst lahko živi, čeprav ne bi bil internacionaliziran. Dopisnik dr. W. L. (verjetno isti W. L. ki poroča listu «Nouvelles de Genève» natančno 70.000 partizanov prihrumelo z jugoslovanskega področja Tržaškega ozemlja. List zaključuje, da se je politična varnost v Trstu povečala, odkar je popustil jugoslovansko-komunistični pritisk.

To poročilo je nov dokaz, da stopa današnja Avstrija po isti poti kot za časa Deifusa in Šuškina, ki sta se naslonila na italijanskega Rim. Tudi ta sklaša s sodelovanjem z italijanskimi imperialisti, ki sta jim odprla pot v Podonavje, zagotoviti Avstriji posebne prednosti v Trstu, kakor isto mornarico, svobodno cono itd. Ker je Avstrija ostala zvesta svojim tradicijam, ji dana ni bilo težko izbrati. Stališče omenjenega dunajskega lista se čudovito zlagaja z izjavo gen. Gaiherja listu «New York Times», ki z ugotovitvijo, da mora Trst takrat tržiti za svoje petrolejske čistilnice v Avstriji. Štiti in južni Nemčiji, napoveduje akcijo za naslonitev Trsta na te države.

Glas iz občinstva

Tov. urednik!

Obzodna glavnega urednika Vašega lista dokazuje, da danes ni več dopustna kritika dela anglo-ameriške vojaške uprave, čeprav se je njen poveljnik z znanim poročilom Varnostnemu svetu spustil v vrtnice dnevnice politike. S svojim predlogom, naj se Trst priključi k Italiji in s svojim sočustvenim zavijanjem o slovenskih silah, ki jih je v bistvu označil kot enake, ki torej ne potrebujejo, ter s podobnimi nestvarnimi ugotovitvami je general prekršil osnovne določbe mirovne pogodbe. V okviru zavpne vojaške uprave. V tistem hipu je moral biti pripravljen na ostro kritiko, saj pravi, da se je izbran branje. Po takšnih razodajah se postavlja vprašanje izbire pravilne taktike za našo obrambo. Ko sem te čital poročilo Vašega lista esodvini pred esodvini, mi je šlo v glavo. Kaj ko bi Dnevnik več dni zaporedoma priobčil to poročilo na bolj vidnem mestu, da bi si ga nači ljudje, pa tudi zunanji svet dobro vtisnili v spomin? Svet bi končno vendar videl, zakaj nastane v glavi občinstva pri nadomada «fadings», ko bi morale pričati proti aretiranim nacionalističnim razbojnikom, in zakaj anglo-ameriška vojaška sodišča brišejo zaporne kazni pretepecem, ki s kamenjem napadajo policijo. Uvidel bi morala končno tudi, zakaj ta sodišča obsodijo n. pr. na 7 dni zaporne kazni italijanskega študenta, ki ga je policija zalotila z bombno ženo v hipu, ko je na lamski prvomajski proslavi eksplozijo, druge bombe ranila 30 naših delavcev v spredu.

Vzporedno s temi razsodbami objavljate tudi večkrat obsojene pristaje demokratskih sil, da bo svet lahko primerjal. Tiskana beseda učinkuje sicer počasi, toda gotovo. Končno bo treba vendar polagati račune!

Unam, da anglo-ameriška VII ne bo prepovedala objavljati svojih lastnih razsodb.

Inkvizitoriji

V dezelah, kjer je kultura zastrta z dolarskim zastorjem, vodijo strahovito gonjo proti nam prednim pisateljem in knjižnim ter jih nazivajo «ekonomistično peto kolono» na polju duha.

V ZDA so zaprli slavnega romanopisca Esala. Apton-Sinclair ne more najti založnika za svoje nove knjige. V Kanadi so prepovedali knjige Leva Tolstaja, Puškina in Bernarda Shawa. V Braziliji je na indeksu knjige Viktorja Hugoja, največji brazilski pisatelj Amado, katerega dela

OGLED NA DEL ZBOROVALCEV NA NEDELJSKI PROSLAVI «SLOVANA»

so tudi prepovedana, pa si je z begom rešil svoje življenje. V Cileju živi v ilegalnosti odlični pesnik Latinske Amerike Pablo Neruda, v Italiji pa sta na indeksu Flaubert in Anatole France. Vse to je z delarske možgane kulturna epeta kolona.

V mržnji proti kulturi je šel najbolj daleč Franco. V Španiji je že od leta 1939 zabranjen samo Marx, temveč tudi Voltaire, Rousseau, Lamartine, Gorki, Remarque itd. Franco pa je še bolj oprezen ter je uvrstil med ekonomistično peto kolono tudi Platona in vrsto klasikov in imen nove književnosti.

Ne dolgo tega je kardinal To-

leda še podpisnil to inkvizicijo s poslanico, v kateri pravi: «Ker se še vedno dogaja, da krožijo knjige, ki so na indeksu, kakor tudi druge knjige, ki so posebno prepovedane, ponovno opozarjamo, da so dela Anatole Francea prepovedana z dekretom svetega oficija iz leta 1922, da so prav tako prepovedana dela Henryja Beyleja (Stendhala), kakor vsi romani Henryja Murgerja. Mi smo z zadovoljstvom doznali, da se je našemu apelu odzvala generalna direkcija propagande in objavila okrožnico, v kateri opozarja, da so v Španiji prepovedane vse knjige, ki jih je Sveta stolica postavila na indeks.

deks. Do tega pa je prišlo na podlagi posebnega sporazuma med špansko vlado in Sveto stolico.

To je verodostojen dokument. Španija je edina država, ki je z zakonom sprejela papeški «indeks». Citati knjigi, ki je na indeksu svetega oficija, pomeni kršiti Francovo zakon.

Mračni kardinal Toleda in razbojnik Franco želita, da bi tema pokrila Španijo, da bi tako laže vršili svoj krvniški posel. Inkvizitorji novega veka dobro vedo, da je tiskana beseda močno orožje v junških rokah ljudstva, ki se je dvignilo, da si pripori svobodo.

I. kongres češkoslovaških ljudskih odborov

Ročno sto let po zgodovinskem letu 1848 so se v moravskem mestu Kromerž sestali predstavniki češkega in slovaškega naroda na prvem kongresu češkoslovaških ljudskih odborov, katerega naloga je bila obnavljanje vprašanja reforme češkoslovaške ljudske oblasti in rešitve mnogih odprtih problemov v

ri o reformi ljudske oblasti in javne uprave, toda uresničile so se samo malenkostne izpremembe, med tem ko je javna uprava v svoji celoti, njeni temelji in organizacijski okvir kakor tudi velik del predpisov ostala taka, kot jo je izdelal absolutist Aleksander Bach. Do prve izpremembe je prišlo šele v letu 1945, ko je vsa oblast v republiku prešla v roke delovnega ljudstva in ko je Češkoslovaška republika postala ljudska demokracija. In tako se je v februarju 1948 končala epoha, ki je izredno pomembna za čehi in slovaški narod, epoha, ki se je začela 1948 z bojem za osnovne ljudske in narodne pravice. Danes, pa sto let, stoji na čelu naroda delavski razred, ki je vzel v svoje roke zlasto ljudske oblasti v bratski skupnosti s kmeti, obrtniki in delovno inteligenco in ki se pripravlja, da reformira državo in javno upravo v duhu prave in resnične demokracije — v duhu ljudske demokracije.

Od nove organizacije javne uprave se predvsem zahteva, da bo štedljiva. Tudi javna uprava ne sme črpati iz narodnega dohodka več kot pa je za njeno točno izvrševanje dolžnosti neobhodno potrebno. Zato mora biti javna uprava kar najbolj štedljiva in istočasno kar najbolj enostavna in kar najbolj ekspeditivna. Zelo obširno je notranji minister Nosek obravnaval predvideno razdelitev republike na okrožja. Okrožja, ki se bodo v smislu reforme javne uprave ustanovila, pa seveda ne smejo razbijati delavnostne javne uprave, temveč je njihov namen pravilna razdelitev dela in pospeševanje intenzivnega dela javne uprave. Okrožja naj bodo ekonomsko izravnane celote, ki naj odgovarjajo vsem zahtevam gospodarskega planiranja. Notranji minister Nosek je v tej zvezi poudaril, da je popolnoma napačna predstava, da bo razdelitev na okrožja izvršena na ta način, da se bo republika razdelila na okrožja in da se bo enostavno agenda delnežnega ljudskega odbora prenesla na okrožne ljudske odbore. Ni zadostno ustanoviti okrožja in okrožne ljudske odbore, temveč je potrebno istočasno prenesti vs kompetenco dosedanjih okrajnih na-

HENRY WALLACE POLOM POLITIKE ZDA NA KITAJSKEM

NEW YORK. — Vsak dan, ki mine, postaja vedno bolj jasno, da bo naš epolom na Kitajskem prvi činitelj, ki bo dal razumeti ameriškem ljudstvu popoln polom naše zunanje politike.

Sedaj je preveč ljudi, ki vedo, kaj se prav za prav dogaja na Kitajskem. Korupcija v kuomintangu se ne da prikriti. V državnem departmanu mnogi dobro vedo, kako stojijo stvari; in mi, ki smo priče dnevnega bogatejšega spekulantov na črni borzi in sramotne nezakonite trgovine z ameriško epomočjo, ne bomo molčali.

Ritem inflacije kitajske valute meri ritem deflacije naše zunanje politike na Kitajskem. Ko sem leta 1944 potoval na Kitajsko, je bilo potrebno 900 kitajskih dolarjev za ameriški dolar. Danes jih je treba nad 2 milijona. Pet milijard dolarjev, ki so jih v ameriški valuti in v oboroževanju vrgli na Kitajsko od leta 1945 do danes, ni uspelo uvrstiti kitajskega dolarja, pač pa ga je še oslabilo.

Bolj jasno kakor kjer koli drugje kaže izkustvo, ki smo ga imeli na Kitajskem, da so tisti, ki zahtevajo uporabo orožja proti ljudstvu, obsojeni. Agenti kuomintanga zasedajo ponoči vas in poberejo vse moške. Kdor ima kaj denarja, si lahko zopet kupi svojo svobodo z dvema ali s tremi milijoni kitajskih dolarjev. Druge pošljejo v vojno. Jasno, da ti ljudje nimajo niti najmanjše volje, da bi se bojevali in bodo izbrili vsak možen izgovor, da prenehajo bojevati se za Cankajsko. Mnogi od njih, ki dezertirajo, postanejo tolovaji. Površno, kuomintang lahko do-

seže kak vojaški uspeh s tem, da več dni zaporedoma bombardira koro malo mesto s letali, ki so izdelana v Ameriki, in z ameriškim topništvom. Po takih akcijah lahko Cankaj vojska maršira brez strahu proti objektivi. Vprašujejo, kje so komunisti, in sišijo odgovor, da so komunistične čete prostovoljno zapustile to mesto več tednov prej. Mrtni, ki ležijo po cestah, go vsi civilisti. Na sovražstvo, ki se dviga proti njim, odgovarjajo kuomintangovi častniki: letala so bila ameriška; bombe so bile ameriške; topovi in izstrelki prihajajo iz Združenih držav. Glejte puške in nabojke, ki jih imamo v roki: vse so ameriške.

Na ta način odvrača kuomintang sovražstvo od sebe in ga zvrtača na Združene države. Če

da mi obnovimo vojaško močno Japonsko, kakor se Francija boji zopet oborožene Nemčije, ki naj se postavi proti Rusiji. Del našega programa, da se iz Japonske napravi trdnjava proti Rusiji, predvideva čim hitrejšo obnovo japonske industrije, dočim se Kitajska pušča v njenem prevlečen feudalnem sistemu, ki se lahko ohrani, samo če se naslanja na parasiški vodilni razred in na proletarsko množico, katere večji del ne zna ne čitati ne pisati.

Oni izobraženi Kitajci, ki vedo, da so Cankajskovi dnevi šteti, se vendar bojuje, da se bo — po njegovem padcu — ameriška zunanja politika spremenila v nadzorstvo ZDA na one kraje, ki bi jih lahko nazvali «področje revščine»: Japonska, obmejna mesta

in posrednim suženjstvom, ki ga izvaja Japonska. Ameriški poslanik je izjavil kitajskim dijakom, ki so demonstrirali proti severno-ameriški politiki obnove Japonske, da morajo opustiti to stališče ali pa pripraviti se, da bodo nosili posledice. Sankajski župan je izjavil dijakom, da ameriška politika do Japonske stremi za tem, da prepreči širjenje komunizma. Od vsega protesta ne bo imela koristi Kitajska pač pa Sovjetska zveza.

Misionarji imajo na Kitajskem za seboj dolgo in častno zgodovino, toda sedaj je tudi njihov položaj postal sumljiv. O nekaterih se govori, da so vohuni v službi kuomintanga ali ameriškega poslanstva in se gleda nanje z naraščajočim sumom.

Vprašal sem nekega kitajskega profesorja, poljedelskega izvedenca, v kakni meri se bi lahko poljedelska proizvodnja dvignila v desetih letih, če bi se Cankajskov režim nadomestil z ljudsko vlado. On je mnenja, da bi se na severu proizvodnja lahko dvignila do 100 odst., na jugu pa od 40 do 50 odst. z uporabo novih vrst semen, gnojil, z boljšim namakanjem itd.

Mi v ZDA bi lahko zelo pomagali pri izvedbi te vrste programa, samo če bi se postavili na stran ljudstva in bi pomagali Kitajski, da si zgradi industrijski potencial, ki bi korakal v isti vrsti s poljedelskim. Ko bo ameriško ljudstvo spoznalo važnost te možnosti, bo storjen odločen korak k svetovnemu miru.

HENRY A. WALLACE
(Copyright by ONA)

Umetno srce

«Ni to nikakšno sejemsko blago, nikakšna senzacija brez podlage, temveč je to dokazan znanstven princip», pravi v svojem uvodu neki tuji znanstvenik, ki prikazuje umetno srce, izum švicarskega profesorja Fuchsa. Znano je, da slabost krvotoka lahko popravimo z odgovarjajočo masazo. Seveda je masaža najbolj uspešna, ako odgovarja ritmu srca. Prav na tem spoznanju sloni zamisel umetnega srca. Zelo enostavna zadeva in je čudno, da je niso že prej iznašli. Sestoji se iz električne priprave in blazine napolnjene z zrakom, katero pritrdimo na telo tam, kjer se pojavlja motnja krvotoka. To napravijo spojimo nato z delovanjem srca. Za časa delovanja umetno srce pod vplivom delovanja srčne struje prevzema ritem srca in v njegovem tempu opravlja masazo. Zaradi tega izginejo slabosti srca: pojavi vode v udih in sklepih, krčne žile in na splošno se stanje bolnika popravi. Naprava je imenovana umetno srce, ker v delih oddaljenih od srca, kjer delo oslabilenega srca ne more priti do izraza, pospešuje obtok krvi in s tem pomaga srcu za delovanje krvotoka.

USTANOVITELJI «SLOVANA» PREJEMAJO ČASTNE DIPLOME «SLOVENSKO-HRVATSKE PROSVETNE ZVEZE» ZA TRŽASKO OZEMLJE

ne bomo opustili naše sedanje nezdrave politike ter se postavili na stran ljudstva in miru, bodo Kitajci sovražili skozi pokolenja in pokolenja celo besede «Združene države» in «Američan».

Kitajska se nič manj ne boji, vzdržujejo ZDA in Cankajšek,

v ponedeljek zvečer je bil v Beogradu mimohod jugoslovanskih fizikulturnikov, ki so nastopili na XI. vesokolskem zletu v Pragi. V spredu so fizikulturniki korakali po beograjskih ulicah v istem redu kot v Pragi, kjer so pokazali svo moč, enotnost in ljubezen naših narodov do svoje republike, maršala Tita in Partije. Dokazali so, da neomajno korakajo po poti, ki jo je določil Centralni komite pod vodstvom maršala Tita.

Ob 18 so množice napolnile pločnice od trga Slavije do Kalemegdana. Prihod fizikulturnikov je občinstvo pozdravilo z navdušenim ploščanjem in vzkliki: «Tito — Partija». Na čelu defile so nosili državno zastavo ob njej pa zastave ljudskih republik. Za zastavami so nosili silko tovariša Tita. Sledil je glavni štab fizikulturnih brigad s komandantom Jozom Bačićem na čelu ter namestnikom komandanta Nedo Krmotičem, načelnikom Telovadne zveze dr. Ivkom Pušićem in predstavnikom vojne mornarice majorjem Dragoslavom Milovanovićem. Za njimi so se zvrstili člani štabov.

Za godbo jugoslovanske vojne mornarice pa so korakali mornarji s 78 jugoslovanskih zastavami, nato pa 700 mornarjev. Za mornarje je prišla četa belih in rdečih fizikulturnih zastav, ki so jih nosili člani Telovadne zveze Jugoslavije, med zastavami pa so korakale telovadke v plavih telovadnih oblekah. Ko so fizikulturniki in fizikulturnice iz svojih krajev Jugoslavije zapeli: «Mi smo Titovo pokolenje», se je odločna pesem razlegla daleč tja do Kalemegdana.

Fizkultura

Velik sprevid fizikulturnikov v Beogradu

Stevilne množice Beograščanov so navdušeno pozdravljale oddelke fizikulturnikov in fizikulturnice, ki so peli pesmi: «Naša moč» in «Z maršalom Titom». Navdušena množica je pričela s parolami: «Mi smo Titovi — Tito je naš in Tito — Partija». Tako se je mimohod članov Telovadne zveze Jugoslavije spremenil v pri-srečno manifestacijo ljubezni ljudskih množic do Centralnega komiteja KPJ in maršala Tita.

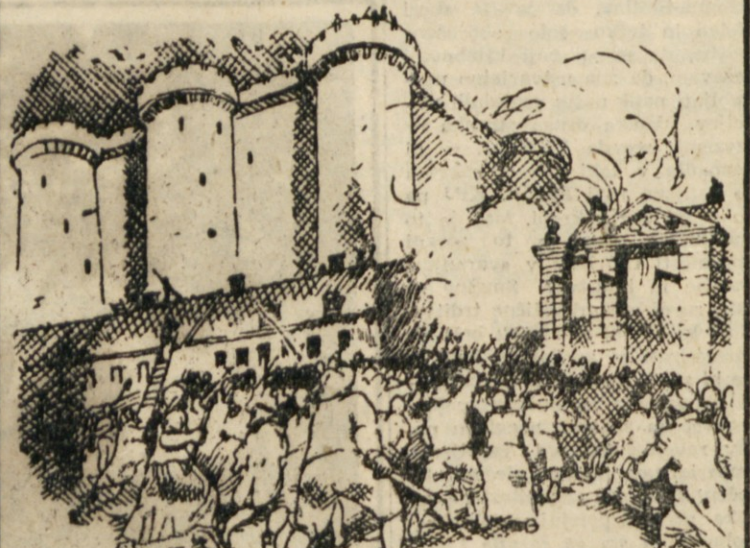
Druga za drugo so se s krepkimi koraki vrstilo IV. vojvodinska, bosansko-hercegovaška in er-nogorska, II. — srbska, VII. — ljubljanska, VIII. — slovenska, VI. — zagrebška, V. hrvaška brigada.

Defile 3700 članov Telovadne zveze Jugoslavije se je končal na Trgu republike pred Narodnim gledališčem. Okrog fizikulturnikov se je zbrala velika množica Beograščanov. Šlari in mladi so se zanimali za vse podrobnosti njihovih uspehov v Pragi. V velikanskem kolu, ki se je razvilo po Trgu republike so se pomešali med seboj fizikulturniki in svojih lepih novih uniformah in bori. I. Se pozno v večer so po ulicah odmevale udarne parti-zanske in fizikulturne pesmi.

NAJMLAJŠI TELOVADCI NA VESOKOLSKEM ZLETU V PRAGI

BASTILIJA JE PADLA

14. julij v letu 1789 je pomemben datum ne le v zgodovini Francije, marveč vsega človečanstva. Tega dne je francoska revolucija dosegla višek z zavzemanjem in razrušenjem zloglasne pariske temnice Bastilije. Pariški proletariat je s tem smelnim revolucionarnim podvigom najvil svetu začetek velike in krave borbe za zmago pravdnosti in svobode.

Zrušila se je prva mračna trdnjava evropskega nazadnjstva in despotizma. Zatem so padle druge in dovedle do zaključne faze v današnjih dneh, ko borbeni proletariat stremi za tem, da v revolucionarnem naskoku zruši poslednjo Bastilijo.